Ps.139 * ceret mihi. Ps. Vir linguos⁹ nõ dirigek ĩ tra. a ¶ In matutino. Tertia ps vbi oñdit q̃d sit finis malo⁹: Et dixit chri-
Allegorice stus: In matutino/ generalis resurrectiõis: b ¶ Interficiebã. i. interficiã: c ¶ Oẽs pctõres terrę. i. q̃ habitãt sup
terrã: qñ videlicet trãseũte nocte ⁊ nebula hui⁹ vitę mortalis/
clara luce apparebunt
merita singulo⁹q̃ mõ
in his tenebris occul-
tank: ⁊ çicania cũ triti-
co crescũt vsq̃ ad mes-
sez: Matth. xiij. d. Et
palea cum tritico iacet
vsq̃ ad ventilationẽ:

Vt tranutinis
Vt de disperdã

a rũ. In †mãtutino itẽrficiebã
b oẽs pẽccatores terrę: †vt dis-
c pẽrderẽ de ciũitate dñi oñs
d opẽrantes iniq̃tatẽ. ¶ Dño

paupis/cum anxiarek/in cõ-
spectu dñi effudit precẽ suã.
g Domine exãu- CI.
h di orationem meam:
k

Matth. iij. c. Uñ addit: d ¶ Vt disperdẽ. i. vt ĩ illa messe/
in illa ventilatiõe disperdã: e ¶ De ciuitate dñi. i. de colle-
ctiõe fidelũ: f ¶ Oẽs opantes iniquitatẽ: cum dicã an-
gelis messoribꝰ: Colligite p̃mũ çicania: ⁊ alligate in fasciculos
ad cõburendũ: Matth. xiij. d. Cũ ego venero habẽs ventila-
brũ iudicũ in manu mea ad pmundandã areã m. Matth. iij. c.
Cui⁹ ventilabr̃ ĩ manu sua: ⁊ pmũdabit areã suã: ⁊ pgregabit
triticũ ĩ horreũ suũ: paleas aũt cõburet ĩgni inextiguibili.

Moraliter a ¶ In matutino ⁊c. Moralik/ b dic̃ vir iust⁹: ⁊ legik eodẽ
mõ de viro iusto sic̃ de christo lectũ ẽ: hoc addito: q̃ sic expo
nik: a ¶ In matutino: resurrectiõis: c ¶ Oẽs pctõres ẽrę
inẽficiebã. i. inẽficiẽdos p̃uidebã: d ¶ Vt disperdẽ. i. disp-
dẽdos ⁊c. Vel sic/ a ¶ In matutino: ad lrãz: iterficiebã. i.
vincebã: c Oẽs pctõres ẽrę. i. dęmões/q̃rũ pcuratiõe fiũt
pctã ĩ tra. Et dic̃/ĩ matutino: q̃z ad lrãz/ĩ mane magl tẽptat
diabol⁹: et tũc fiũt plura pctã. Q̃ significatũ est/ Josue. viij.
c. vbi dicik: q̃ festinauit rex hai egredi mane: ⁊ egressus est cũ
omi exercitu ciuitatis. Mich. ij. a. Ue qui cogitatis inutile et
opamini malũ in cubilibus vẽis: in luce matutina faciũt illud.
Propk̃ cisterciẽses vigilãt ĩ mane: nec redeũt ad lectos post
matutinas: ſz sũt ĩ orone: vt sic interficiãt: in matutino pec
catores ẽrę: et disp̃dãt de ciuitate dñi. i. de congrega-
tiõe sua: sed ⁊ toti⁹ ecclię/ oẽs opantes iniq̃tatẽ. i. dęmo-
nes. In signũ hui⁹ mltę victorię factę sũt ĩ mane. Uñ Exod.
xiiij. f. Jã aduenerat vigilia matutina: ⁊ ecce respiciẽs dñs su-
per castra ęgyptio⁹ p colũnã ignis ⁊ nubis interfecit exercitũ
eo⁹ ⁊c. Itẽ. j. Regl. xi. c. Saul ingressus ẽ media castra ĩ vi-
gilia matutina: ⁊ pcussit ãmon vsq̃dũ incalesceret dies. Itẽ p
matutinũ intelligik p̃ncipiũ tẽptatiõis. Et tũc interficiẽdi sũt
Ps.136. peccatores ẽrę. i. p̃mi mot⁹. Ps. Beat⁹ q̃ tenebit ⁊ allidet
paruulos suos ad petrã. Cassian⁹. Dũ adhuc paruuli sẽt allide
filios babylonis. i. sens⁹ carnales: ne si teneri nõ fuerit/ euocati
in pniciẽ nostrã conualescãt: ⁊ postea firmi⁹ radicati nõ possint
euelli. Nos q̃ dic̃ iust⁹: inẽficiebã in matutino vt disper
derẽ de ciuitate dñi. i. de aia ⁊ consciẽtia mea: f ¶ Omẽs
opantes iniq̃tatẽ. i. oẽs malos mot⁹ q̃ pariũt iniq̃tatẽ. Bia
iusti est ciuitas dñi. Sap. vij. scõm aliã lrãm: Bia iusti sedes ẽ
sapiẽtię. Itẽ per matutinũ ĩtelligik adolescẽtia: ĩ q̃ interficiẽdi
sunt oẽs mali mot⁹ ⁊ mali mores. Mlti tñ expectãt et nutriũt
eos vsq̃ vesperã. i. ad finem vitę: et tũc qñq̃ nituntk interficere
cũ iã nõ possunt/ eo q̃ firmiter radicati sunt vt annosa querc⁹.
Amos. ij. c. Altitudo cedro⁹/ altitudo ei⁹ ⁊ fortis ipse q̃ si quer-
cus. Mane igik sũt interficiẽdi: aliter nõ possũt interfici. Et sa.
xxvj. d. Justiciã nõ fecim⁹ ĩ terra. i. in corpe nro: ideo nõ ceci-
derũt habitatores ei⁹. s. mali mot⁹. Et dicit/ oẽs/ q̃d est cõtra
quosdã: q̃ in se quędã vitia interficiũt: ⁊ quędã viuere pmittũt.
j. Regl. xv. a. Percute amalech ⁊ demolire vniuersa eius ⁊c.
Det nobis dñs ita oẽs istos pctõres dispdere: vt null⁹ eo⁹ in
nobis remaneat. Et ita disperdere/ de ciuitate dñi. i. de aia
cuiuslibet nostrũ: oẽs opantes iniq̃tatẽ: vt tandẽ cũ igne
iudicij examinati fuerimus: non inueniak in nobis iniq̃tas: sed
ſm mysteriũ centesimi psalmi/ pfecti inueniamur ĩ oculis ma-
ĩestatis: q̃d nobis p̃stare dignek iesus christ⁹: Amen.

Domine exaudi ⁊c. Titulus. ¶ Expo. Ps. CI.
Oro paupis/ cũ anxiarek/ ĩ ꝓspectu dñi effu-
dit precẽ suã. Supius inuitauit nos ꝓpha ad iubi-
lã ⁊ exultationẽ: Hic aũt in hoc psalmo/ qui est quitus psalm⁹
pęnitẽtialis inuitat nos ad pęnitẽtiã. Et est ordo cõgruus: et
nobis hoc ordine demõstrat: q̃ risus doloze miscebik: ⁊ extre-
ma gaudij luctus occupat: sicut dicik Prouer. xiiij. b. Et nox
quãtũcũq̃ longũ diẽ termiat. Hiero⁹. Ne insolescãt cõtem-
platiui ex supabũdanti lęticia: recte post psalmos lęticię po-
nik psalm⁹ iste pęnitẽtię: ſm illud Eccli. xi. c. In die bonor ne ĩ-
memor sis malorũ. i. pęnarũ ⁊ pctõr tuo-
rũ: Et ecõuerso. Besi. viij. d. Nox ⁊ dies nõ
requiescẽt. Itẽ post lę-
ticiã agit de pęnitẽtia: alia ratiõe/ videlicet: q̃z aia oppressa a
peccatis iubilare non põt. Uñ ad h̃ q̃ iubilet/ oportet q̃ eua-
cuenk peccata. Hoc aũt fit pęnitẽtiã. Agit aũt hic p̃cipue de
illa parte pęnitẽtię q̃ dz oro. Uñ ĩtitulak psalm⁹ ab oratione.
Et est sensus tituli: Iste psalm⁹ est oratio paupis. i. chri-
sti: q̃ cũ esset diues/ fact⁹ est ꝓ nobis paup: vt illi⁹ inopia nos 2. Corl. 8. b.
diuites essem⁹: Qui hic orat ĩ psona sua ⁊ mẽbror̃ ꝓ miserijs
passiõis suę/ ⁊ hui⁹ seculi nequã/ in quas paup ipse ⁊ mẽbra ei⁹
ꝓpter peccatũ p̃mi homis iusto dei iudicio deiecti sunt: Uñ
ait: Cũ anxiarek. Et q̃z scit se nõ nisi p dñm liberari posse:
in conspectu dñi effudit precẽ suã. Vel sic moraliter. Alik
Iste psalm⁹ est oratio paupis. i. aię pauptatẽ spũalẽ re-
cognoscẽtis: nõ cuiuslibet aię: sed ei⁹ q̃ angustiak de peccatis
suis. Uñ dicẽ: cũ anxiarek: ⁊ nõ ꝓ vna glia mũdi: sed in cõ-
spectu dñi: q̃ videt abscõdita cordis. Intentiõe monet oẽs
recognoscere suã miseriã/ et petere misericordiã q̃ restituunk.
Modus. Quattuor sũt partes. Prima est depcatiua capta/ Partitio
tio beniuolẽtię: in q̃ nec factũ defendik: nec faciẽtis animꝰ excu psalmi
sak. Secũda ẽ flebilis narratio: vbi exponit quã patik paupta-
tẽ: ibi: Quia defecerũt. Tertia ẽ impetrãdi certitudo: ibi:
Tu aũt dñe. Quarto breuitatẽ suã diuinę cõferens ęterni-
tati/ illã trãsiturã/ et istã mãsurã asserit: ibi: Respõdit ei. In
persona q̃ christi p̃mo possum⁹ breuik exponere allegorice p/ Allegorice
mã partẽ: vt in angustia passiõis cõstitutus/ dicat ad patrem:
g ¶ Dñe/ pat/ b ¶ Exaudi orationẽ meã: quę in passiõe
multiplicik facta
Moraliter/ dicit/ aia paup ⁊ pęnitẽs: g ¶ Dñe exaudi Moraliter
orationẽ meã. Deut. xxxij. a. Audi dñe vocẽ iudę. i. cõfi-
tẽtis. Et notãda sunt: Dñe/ non dęmon vel hõ pure: Nõ est
ẽm quicq̃ petendũ a diabolo: q̃z non est bñficus/ neq̃ diues:
nec ab alio quocũq̃ nisi a deo. Daniel. vj. b. Ois q̃ petierit
aliquã petitionez a quocũq̃ deo vel hoĩe nisi a te rex/ mittak
in lacũ leonũ. i. in infernũ.

b ¶ Exaudi
- Ad exitũ audi. s. ꝺ pctõ.
- In exitu de mũdo.
- Ex corpore audi.
- Extra audi. i. patẽter:

ĩ Orationẽ: nõ dicit oratiões: sed sic̃ in Ps. Una pe/ Ps. 26.
tij a dño ⁊c. Item
vna est oro quã christ⁹ dictauit. s. Pater nr̃ ⁊c. k ¶ Meã/ nõ Matth. 6. a.
alienã: q̃d est ꝑ eos q̃ volũt orare tñ p pcuratores: ⁊ contra
alios q̃ frequẽk dicũt alijs: orate ꝓ me: ſz ipsimet nũq̃ volũt
orare. Et nota q̃ oro exaudik: qñ est/ cõmoda/ pura/ volans/
deuota/ tenax/ pia/ iusta: Cõmunis/ breuis/ in christo/ cũ spe/ Cõditiões ora-
locus/ ardor. Cõmoda/ ꝓ re vtili sibi ⁊ cęlesti vel spũali. Ro. tionis si debeat
viij. e. Quid oremus sicut oportet nescim⁹. Ideo pauli oro exaudiri
nõ est exaudita. ij. Corl. xij. c. Propk q̃d ter dñm rogaui vt
discederet a me ⁊c. Pura/ sine cogitatiõib⁹ malis. Eccs. x. a.
Dulcę moriẽtes pdũt suauitatẽ vnguẽti. Volãs/ duab⁹ alis:
de q̃b⁹ Tob. xij. b. Bona ẽ oro cũ ieiunio ⁊ elemosyna. De-
uota/ cũ hũilitate ⁊ timore. Daniel. iij. d. In aio ꝓtrito ⁊ spũ
hũilitatis suscipiamur a te. Tenax. i. assidua. j. Thessal. v. d.
Sine intermissione orate. Jaco. v. d. Multũ valet depcatio
iusti assidua. Pia/ vt ad deũ fiat. Esa. xlv. d. Rogãt deũ non
saluantẽ. Justa/ triplicik: vt a iusto fiat/ ⁊ ꝓ iusto/ ⁊ in finẽ iu-
stũ. A iusto. Job. ix. f. Si q̃s dei cultor est/ hũc exaudit. Ps.
Iniq̃tatẽ si aspexi in corde meo: nõ exaudiet dñs. Pro iusto. Ps. 65.
Hiere. vij. d. Noli orare ꝓ ꝓplo h̃ ⁊c. q̃z non exaudiã te. Fine
iusto. Matth. xx. c. Nescitis q̃d petatis. i. inordinate petitis

Allegorice ✱ multipliciter facta legit. a ¶ Et clamor meus/qui plus est q̃ oratio: b ¶ Ad te veniat/vt te ad miserẽdũ excitet. De b̃ clamore/Matth.xxvij.f. Circa horã nonã clamauit ies⁹ voce magna/dicẽs: Heli/heli/lãma açabtani. c ¶ Nõ auertas faciẽ tuã a me: quin me exaudias. d ¶ In quacũq̃ die tribulo r: pręcipue/ vel maxime in die tribulationis: id est in passiõe: e ¶ Inclina ad me aurẽ tuã. Et vt dicit in Glo. in his trib⁹ versib⁹ ẽ figura epimone: id est crebra repetitio sentẽtię: in q̃ notat orãtis desideriũ. Vñ adhuc tertiũ versum addit/dicẽs: f ¶ In quacũq̃ die rc̃. exaudi me. Planũ est: velociter em̃ fuit christ⁹ exaudit⁹: qr tertia die resuscitat⁹. Job.xj.e. Ego aurẽ sciebam: quia semp me audis. Heb.v.b. Cum clamore valido r lachrymis offerens exauditus est pro sua reuerentia.

Al. † ueniat
Al. † Re

a b r clamor me⁹ ad te † veniat.
c † Nõ auertas faciẽ tuã a me:
d in quacũq̃ die tribulor inclina ad me
e f aurẽ tuã. In quacũq̃ die
g b i inuocauero te: † velociter exaudi me. Quia defecerũt sicut fum⁹ dies mei: r ossa mea sicut † cremium aruerũt.

Moraliter ✱ pro vobis. Item cõtra alios. Luc.ix.g. Vis/dicimus vt descendat ignis de cęlo rc̃. Cõmunis/in psona ecclesię: vel vt omnib⁹ psit. Ideo dicit: Pater noster/ nõ meus: r da nobis/ nõ mihi. Breuis. Matth.vj.b. Orantes nolite multũ loq̃ sicẽ ethnici faciũt: Putãt em̃ q̃ i multiloquio suo exaudiãt. In christo. Job.xvj.e. Si q̃d petieritis patrẽ in noie meo/dabit vob. Cum spe. Jaco.j.a. Postulet in fide nihil hęsitãs rc̃. Locus. Esa.lvj.e. Domus mea dom⁹ orationis vocabit rc̃. iij. Regl. viij.c. Quodcũq̃ orauerint in loco isto rc̃. Ardor.i. charitas j. Cor.xiij.a. Si linguis hoim loqr r angelor: charitatẽ autẽ nõ habeã: factus sũ velut ęs sonãs rc̃. a ¶ Et clamor me⁹. s. cordis. Damascen⁹. Oratio ẽ intellect⁹ ascẽsus ad deũ. Exo. xiiij.d. Quid clamas ad me? b ¶ Ad te veniat/volando cũ duab⁹ alis. s. cũ elemosyna r ieiunio. Tob.xij.b. Bona ẽ ora cũ ieiunio r elemosyna rc̃. c ¶ Nõ auertas faciẽ tuã a me. Possum⁹ dicere vt sup̃ dictũ ẽ/q̃ est crebra repetitio eiusdẽ in his trib⁹ versib⁹: Et sm̃ b̃ nõ est tãta vis faciẽda i expositiõe cuiuslibet verbi. Vel diuersificare possum⁹ singula verba rc̃. qd̃ hic notat/q̃ r qualis sit viri iusti oratio. Primo em̃ captat beniuolentiã/dicẽdo: Dñe: et se seruũ exhibendo r recognoscẽdo. De inde ostẽdit orationẽ esse liberam/dicẽs: Exaudi orationẽ. Spontanea enim est oratio/non coacta. Postea ostẽdit eam esse discretã/cum addit/meã. Postea ostendit eã esse deuotã/cũ dicẽ: Et clamor me⁹ ad te veniat. Postea ostendit q̃d petat. s. videre deũ facie ad faciẽ/cum dicit: Non auertas faciẽ tuã a me. Liptote est: min⁹ dicit r plus significat. Item ostẽdit orationẽ suã esse necessariã/dicens: In quacũq̃ die tribulor. Speciosa em̃ est misericordia in tpe tribulatiõis: sicut dicit Eccli.xxxv.d. Itẽ ostẽdit eam esse humilẽ/dicẽs: Inclina ad me aurẽ tuã. Eccli.xxxv.d. Oro hũiliantis se rc̃. Itẽ fidelẽ/cum dicit: In quacũq̃ die inuocauero te rc̃. Inuocare em̃ fidelitũ est. Joel.iij.g. Omis qui inuocauerit rc̃. Itẽ anxiã/cuz dixit: Velociter exaudi me. Dicẽ g: Nõ auertas faciẽ tuã. Hęc ẽ facies desidera/ta: de q̃. s. Tibi dixit cor meũ exq̃siuit te facies mea: faciẽ tuã dñe reqrã: Ne auertas faciẽ tuã a me. Et notãdũ q̃ dñs q̃ũq̃ Ps.26.

Ps.144. Manũ { Vindictę. Job.xiij.c. Manũ tuã lõge faca me. Largitatis. Ps. Aperis tu manũ tuã r imples omne animal benedictione.

Auertit { Animã. Hiere.xv.a. Non est anima mea ad populũ istum: eijce eos a facie mea. Faciẽ. Hiere.xviij.c. Dorsum r nõ faciẽ ostendã eis.

d ¶ In quacũq̃ die tribulor. Dicti sũt dies tribulatiõis. Esa.xxxvij.a. Dies tribulatiõis r ãgustię dies hęc rc̃. Sz specialit dies mort' r dies iudicij st dies tribulatiõis. Soph̃.j.d. Tribulabit ibi fortis. Ro.ij.b. Tribulatio r angustia in omnẽ animã hois opantis malũ. e ¶ Inclina ad me aurẽ tuã. Non dicit aures: qr vna est miscẽdię: de q̃ Exo.iij.b. Clamorẽ eor audiui. Alia est iustiçę: de qua Sap̃.j.c. Auris cęli audit oia. f ¶ In quacũq̃ die inuocauero te. i. int⁹ vocauero per fidem. Aliter: qui in fide non petit/nihil recipit. Jaco.j.a. Postuler aũt in fide nihil hęsitãs. g ¶ Velociter exaudi me. id est non differas exaudire: Abacuk.j.a. Vsqquo clamabo r nõ exaudies: vociferabor ad te vim patiẽs r nõ saluabis? Esa.v.c. Festinet r cito veniat opus ei⁹. h ¶ Quia defecerũt. Secũda pars: in qua est flebilis narratio quã p̃mo allegorice i psona christi exponã. In passiõe ergo cõstitutus/ dicit: g ¶ Velociter exaudi me. s. anteq̃ moriar. Quare? Quia iam moritur⁹ sũ. Hoc est: h ¶ Quia defecerũt sicut fum⁹ dies mei. i. terminus venit vitę meę in corpore mortali. Et dicit: sicut fum⁹/qui euanescit. In quo notari pot/q̃ mlt̃is ppt̃ stulticiã eor/vacua r inutilis fuit ei⁹ vita et labor illi⁹: qr noluerũt cõuerti ad fidẽ ei⁹. Vñ cõquerit p Esa. xlix.a. dicẽs: In vacũ laborauí: sine causa r vane fortitudinẽ meã psumpsi. i ¶ Et ossa mea: ad litterã: sicut cremiũ aruerũt. i. in cruce a suę carnis humore r pinguedine q̃si separata st/q̃ũ ita me extẽderũt vt oia ossa mea apparerẽt r numerari possẽt. Vñ. s. Dinumerauerũt oia ossa mea. Huic expositioni cõcordat alia lra q̃ hz/Ossa mea sicẽ in frixorio ✱ scz in ara crucis

Allegorice

Al. † cito

7.q.1.c. adstras. h. cũ vi

Al. † in frixo cõfrixa sunt

Ps.21.

¶ Moraliter: h ¶ Quia defecerũt sicẽ fum⁹ dies mei. Hoc pot dicere eccl̃ia: cui⁹ dies sunt doctores r sacerdotes: de qb⁹. s. Dies diei eructat verbũ. Itẽ Job.ix.d. Dies diei trãsierũt: sicẽ naues poma portãtes. i ¶ Et ossa/religiosi: qr cãdida/ recta r fortia. Dies autem eius defecerunt sicut fumus per elationẽ. Fumus em̃ ascendẽdo deficit. Ossa vero vt cremiũ aruerũt/p indeuotionem r cupiditatẽ. Cremiũ em̃ dicit illõ qõ de carne pingui frixa i patella remanet: ỏ q̃ pot haberi ꝓlus. Est cęsũ/frixũ/ꝓtractũ/pingue/liq̃tũ. Hęc hodie satis pueniũt multis religiosis r ecclesiasticis viris: qr sũt cęsi p schismata. Ps. Effusa est ꝓtẽtio sup p̃ncipes. Job.ix.c. Schisma erat inter eos. s. iudęos. i. obseruatores traditionũ. Hi sũt religiosi. Itẽ/Frixi/sũt i sartagine cupiditatis r igne ambitiõis. Hiere.xxix.c. Quos frixit rex babylonis in igne p eo q̃ fecerũt stulticiã in isr̃l. Hoc ad lrãz dicit de sacerdotib⁹ q̃ susannã voluerũt corrũpere: Daniel.xiij. Item/Cõtracti/p infamiã. Job.xxx.d. Cutis mea denigrata est sup me: r ossa mea aruerũt p caumate. Threñ.iij.a. Mutat⁹ ẽ color optim⁹. i. puersatio bona exterior. Itẽ/Pingues/fuerũt quõdã spũalit. i. deuoti r abũdantes in bonis spũalib⁹: r albi p mũdiciã. Hiere. xxxj.c. Inebriabo aias sacerdotũ pinguedie. Mũc aũt recessit ista pinguedo r successit alia. s. abundãtia tpaliũ: de qua Ps. Prodiũt q̃si ex adipe iniq̃tas eor. Itẽ/Liquati sunt/ sicẽ cremiũ. i. extract⁹ ẽ liq̃r spũalis. Hiere.lj.d. Nabuchodonosor rex babylõis reddidit me q̃si vas iane. Nota q̃ supbia etiã dr

Moraliter

Ps.18.

Ps.106.

Ps.72.

Fumus { Quia excęcat. Sap̃.ij.c. Sit fortitudo nostra lex iusticię rc̃. Excęcauit em̃ illos malicia eor. Quia vento cedit. Sap̃.v.b. Quid nobis profuit supbia aut diuitiarũ iactantia rc̃. Quia expellit de domo. Esa.xiij.c. Quomõ cecidisti lucifer rc̃. Quia ascẽdendo euanescit. Ps. Deiecisti eos dũ alleuarẽt. Osee.xiij.b. Erũt sicẽ fum⁹ ỏ fumario. Quia ỏ igne surgit. i. nimio amore sui. j. Timoth. vj.b. Radix omniũ malorũ superbia. ¶ De pęnitente autem exponi pot totũ: qr hic ẽ psalm⁹ pęnitẽtialis. Et assignant b̃ rõnes q̃re pęnitẽs supra orauit se velocit exaudiri. Prima rõ est: qr breuis ẽ vita bonis. Vñ dicit: h ¶ Quia defecerũt sicut fum⁹ dies mei. Fum⁹ subito apparet/r subito disparet: Sic dies hois sũt. Job.xiij.a. Breues dies hois sũt. Job.ix.d. Dies mei velociores fuerunt cursore: transierunt quasi naues poma portãtes. Jaco.iij.d. Quid est vita hominis? vapor ad modicum parens. Secunda ratio vel causa est defect⁹ boni. Vñ dicẽ: ¶ Et ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Ossa vocat virtutes: qr sicut ossa totũ corp⁹ sustinet/r sine ossib⁹ tota caro deflueret: ita virtutes sunt robur r sustẽta/ ✱ mentũ animę.

Ps.72.

Aliter de pęnitente

Allegorice ℭ sez in ars crucis/cōfixa sūt. a ¶Percussus sum vt fe/
nū: estu tribulationis ⁊ falce diuinę sententię: quam alibi non
tam falcem q̄ gladiū vocat. Zach. xiij.c. deus pater dicens:
Framea suscitare super pastorem meū: ⁊ super virū cohęren/
tem mihi. i. super filium quē misi ad reducendā ouem perditā:
qui eiusdem substātię
mecū est. b ¶Et aruit
coz meū: id est i cau/
mate passionis iminē/
tis obstupuit. Hoc est
qd ipse dixit/ Matth.
xxvj.d. Tristis est ani
ma mea vsq ad moz/
tem. Et hoc fuit: quia fm sensualitatē humanā timebat et re/
spuebat mozi. Hoc est/ c ¶Quia oblitus sum comede/
re panem meū: id est fm sensualitatē non curabam facere
voluntatē patris/ patiendo mozte: quę cibus meus est: Joh.
iiij.d. Ego cibū habeo mādūcare quē vos nescitis. Et post. e.
Meus cibus est vt faciam voluntatē eius qui misit me: vt per/
ficiā opus eius. d ¶A voce gemit' mei/in cruce. e ¶Ad/
hęsit os meū: id est iohānes fortis discipulus: f ¶Carni
meę: id matri meę. Hi em duo ei in cruce pendenti astiterūt:
sicut adhuc in libro laicorum depingit. Tunc etiā adhęsit os
carni: quando ipse christus cōmendauit matrē iohanni: Joh.
xix.e. Cum vidisset iesus matrē ⁊ discipulū stantē quem dili/
gebat/dicit matri suę: Mulier/ ecce filius tuus. Deinde dicit
discipulo/ecce mat tua: Et ex illa hora accepit eā discipul' in
suā. g ¶Similis factus sum pellicano solitudinis.
Hic cōparat se christus tribus auibus. s. pellicano/nocticora/
ci/⁊ passeri. Et hoc fm tres status suos. s. ante passionem/ in
passione/post passionē. Pellicanus est auis quę habitat in so/
litudine: ⁊ christ' in solitudine vteri virginalis habitauit: q̄ hoc
fuit inuia ⁊ incognita viro: et solus de virgine natus/i solitudi/
ne p̄sepij in ter duo/vt dicit/animalia reclinatus. In solitudi/
ne etiā deserti cōuersatus: ita q̄ parentibus ⁊ notis incognitus
factus fuit. Fuit ergo similis pellicano solitudinis ante passio/
nem. De statu aūt passionis/addit: h ¶Factus sum sicut
nocticorax i domicilio: vel/i parietinis. Nocticorax ē
corvus noctis: qui manet in parietinis. i. in ruinis: qd christo
cōuenit fm statum suę passionis: quia de iudęis excęcatis na/
tus fuit q̄si corv' noctis: ⁊ ab ipsis ruituris occisus est. Tamē
ab eis et' misericordia nō recessit: sz p ipsis orauit/dicēs/ Luc.
xxiij.e. Pat ignosce illis ⁊c. In passione g potuit dicere: Fact'
sū sic nocticorax in domicilio: vel in parietinis. In
ℭ resurrectione autē
Moraliter * mentū animę. Hęc autem ossa arescunt sicut cremium in
patella: quę quandoq̄ extracta ex pinguedine/ vel minuit/ vel
annihilant: Sic virtutes/ vel deficiunt omnino sicut per pec/
catum mortale: vel etiā q̄tum ad motus tepescunt. Hiere. lj.
d. Exossauit me rex nabuchodonosor. Tertia causa est necessi/
tas moriendi: Unde dicit: a ¶Percussus sum vt fę/
num: quia sicut fenū in radice secatum de necessitate moritur
⁊ arescit: Ita nos in radice nostra: id est in adam falce peccati
percussi/necessitatem moriendi cōtraximus. Nota etiā q̄ pri/
mo fenum falce percutit: secundo sole: postea rastris: et per/
cussum nō reddit granum/sicut spica tritici: Sic caro vt dictū
est: primo percussa est falce: id est dura sententia mortalitatis
astricta. ij. Regl. xiiij.c. Omnes morimur. Secundo sole: id est
feruore tribulatiōis. Job. xiiij.a. Homo nat' de muliere bre/
ui viuens tempore repletur multis miseriis. Tertio humanis
vexatur dentibus quasi rastris: quę homines detrahendo cor/
rodunt. ij. Regl. xij.g. Circumęgit super eum carpenta ferra/
ta. Item grana esui apta non habet caro. Job. vj.g. Caro
non prodest quicq̄. Quarta causa quare petit velociter exau/
diri/est sterilitas animę siue cordis. Unde dicit: b ¶Et aruit
coz meū. Et causam sterilitatis assignat/dicens: c ¶Quia
oblitus sū comedere panē meū: id est seruare mandatū
de ligno vetito/ vel comedere lignū vitę/ vel panem verbi dei/
quo viuit hō in viroze fidei ⁊ fortitudine charitatis: quē si ob/
liuiscit comedere/merito arescit coz eius: Sic dicebant filij israel'

Alt. ⁊sicut
Alt. ⁊mādūcare
Alt. ⁊adhęserūt ossa mea
Caro nostra sibi cōgat
Christ' se cōparat tribus auibus

a ¶Percussus sum ⁊vt fenū et
b aruit coz meū: quia oblitus
sum ⁊comedere panem meū.
d e ¶A voce gemitus mei: ⁊adhę/
f sit os meum carni meę. Si/
g milis factus sum pellicano
b ⁊solitudinis: factus sum si/
cut ⁊nocticorax i domicilio.

Mumeri. xj.b. Anima nostra arida est: nihil aliud respiciunt
oculi nostri nisi man. q.d. panem non comedim': et ideo aruit
coz nostrū. Judith. xj.b. Fames inuasit eos ab ariditate aq̄:
ideo inter mortuos computant. Aquę/lachymę cordis sunt:
quibus debet cōspergi ⁊ confici panis verbi dei: sicut de apo
stolis dicitur: Euntes ibant et flebant mittē/ Psā. 125.
tes semina sua. Sine ista aqua non bene re/
spicitur anima: Unde Alt. ⁊q̄ habitat in solitudine
dicit Eccli. vj.a. Fru/ Alt. ⁊nycticorax qui habitat in parietinis
ctus tuus pereat: ⁊ re/
linquaris velut lignū
aridū in heremo. Videt q̄ loquat theologis: qui tota die pa/ De theologis
nem verbi dei masticant: sed non fructificat in eis: quia nimis
aridi sunt: Caueant ne strangulent isto pane: Homo em qui
durum panem ⁊ siccum comedit/si nō habeat aquam vel ali/
quid liquidum/cito potest strangulari. Istum panem obliui/
scunt comedere multi ex vsu alterius cibi: sicut canes ex vsu
carnium cessant comedere panem. Hi sunt scholares qui ad
scientias carnales ⁊ morticinas tendunt propter voluptatem
lucri. Nam Phil'. iij.d. Terrena sapiūt. Et. j. Corinth. ij.d.
Animalis homo non percipit ea quę sunt spiritus dei. Item
quidam masticant panem istum legendo ⁊ in ventrem memo
rię mittunt: sed deficiente caloze charitatis/non digerunt nec
inde nutriunt. Quinta causa quare petit velociter exaudiri/
est dominiū sensualitatis: Unde dicit: d ¶A voce gemi/
tus mei: id est a voce diaboli: qui est causa gemitus mei ⁊ p/
ma origo: quia dixit Geñ. iij.a. Quacunq̄ hora comederitis
ex eo eritis sicut dij/ scientes bonum ⁊ malum. Ab illa inquā
voce/ e ¶Adhęsit os meū: id est ratio mea. f ¶Carni
meę: id est sensualitati: vt iam dominet in nobis sensualitas.
Hiere. xj.c. Ad vocem loquelę grandis exarsit ignis in ea. s.
ignis cōcupiscentię in ratione. Et dicit os/ratio: quia os fir/
mū ⁊ forte ⁊ solidum: Sic debet esse ratio. Et sicut dominus
per firmamentū diuisit aquas ab aquis: ita ratio debet poni Geñ. 1.a.
inter delectatiōes carnales ⁊ spirituales: vt spirituales supra
sint quasi dominantes: ⁊ carnales infra quasi conculcatę ⁊ vi/
les. Hoc tamē potest exponi in psona ecclesię: d ¶A voce Aliter
gemitus mei adhęsit os meū carni meę. Ossa eccle/
się sunt clerici: hi vt habeant emolimentū ab ecclesia: gemi/
tum ecclesię vocetenus quādoq̄ assumunt. Ecclesia enim ge/
mit pro morte filiorum: Et ipsi aliquādo vocem gemitus su/
munt/quādo legunt vel prędicāt de hoc. Sed ostendūt ope/
ribus q̄ non vere ex corde gemebant: sed vocetenus tm̄: sicut
vetulę conducticię: quia a voce gemitus huius: id est postq̄
ita prędicauerūt/adhęsit os meū/dicit ecclesia: id est talis
p̄dicator: carni meę: id est mulierib' et carnalib' illecebris:
Quales erant filij heli. j. Regl. ij.e. qui dormiebāt cum mu/
lieribus quę obseruabant ad ostiū tabernaculi. Enumeratis
suis miseriis/postea enumerat sua merita: vt sic piū iudicem
moueat. Et ostendit suam triplicē pęnitentiā. Prima est pę/
nitentia heremitica: Unde dicit: g ¶Similis factus sum Penitētes assi/
pellicano solitudinis. Per pellicanum qui pullos suos milāt pellicano
occidit: ⁊ postea lugens tribus diebus sanguine suo viuificat
eos: intelligunt pęnitentes qui modo seipsos mortificant: et
postea viuificabunt in futuro. Vel quia pęnitentes sunt qui
prius opera sua peccando mortificauerunt: nunc autē lugen/
tes ⁊ pęnitentiā agentes tribus diebus. s. cōtritione/confessi/
one/satisfactione viuificāt ea. Quia p̄o addit: solitudinis:
dat intelligere pęnitentiā heremiticā: quę fit in solitudine vbi
habitant heremitę. Job. iij.c. Quiescerē cum illis qui habi/
tant solitudinē. Esa. lj.a. Ponam desertū eius delitias. Job
xxxix.a. Cōtemnit multitudinē ciuitatis. Secūda pęnitentia
est quę fit in seculo: Unde subiungit: h ¶Factus sum si/
cut nocticorax in domicilio/vel/ in parietinis: per
quę bene intelligit mūdus/qui in ruina est. j. Job. ij.c. Trāsit
mūdus ⁊ cōcupiscentia eius. Nocticorax aūt qui ibi habi/
tat/⁊ est auis quę de nocte quęrit sibi cibum/sunt pęnitētes in
seculo: q̄ in medio prauę ⁊ puersę nationis habitātes/quęrūt Phil'. 2.c.

 * sibi cibū vitę

Allegorice resurrectiõe aũt potuit dicere qõ seqt: a Vigilaui. i. a somno mortis euigilaui / in quo ī passiõe obdormierã: Et ī ascẽsiõe b Fact⁹ sũ sic passer / volãs in cęlũ: significatus p passerẽ q̃ ī agro dimittebat libere auolare post imolationẽ alteri⁹ passeris: Leuit. xiij. g. c Solitari⁹ ī tecto. i. ī cęlo. Vel / singularis vl vnic⁹ / qõ in idẽ redit ⁊ ei ꝓprie cõuenit: qz sicut ipse dicẽ Job. iij. b. Memo ascẽdit in cęlũ nisi q̃ de cęlo descẽdit fili⁹ hois q̃ est ī cęlo. Hãc aũt gloriã resurrectiõis ⁊ ascẽsiõis ꝗcessit hũiliatio ⁊ vilificatio facta a iudęis: ꝗm illõ Prouer. xv. d. Bliã ꝗcedit hũilitas. Vñ adhuc de illa hũiliatiõe dicẽ: d Tota die exprobrabãt mihi inimici mei: videlicz iudęi: f Et q̃ laudabãt me / palã: sed ficte dicẽtes / Matth. xxij. b. Magr scim⁹ qz verax es ⁊ viã dei ī veritate doces ⁊c. g Aduersũ me iurabãt. i. cõiurabãt ⁊ cõspirabãt. Occasionẽ autẽ exprobrãdi sumebãt / ꝗcipue ex eo q̃ cũ pctõrib⁹ mãducabat ⁊ bibebat. Vñ dicebãt discipl'is / Matth. ix. b. Quare cũ publicanis ⁊ pctõribus mãducat magr vester? Hoc ē qõ ꝗ seqt: h Quia cinerẽ. i. illos q̃ pęnitẽdo morbũ suũ fatebanꝰ ⁊ se cinerẽ ⁊ terrã cõfitebãt. s. pctõres pęnitẽtes: i Tanq̃ panẽ. i. delectabilẽ cibũ: k Mãducabã. i. mihi ī corporabã: ⁊ ī corp⁹ ecclię transęciebã. l Et poculũ meũ cũ fletu miscebã. i. cũ flẽtib⁹ bibebã: vt cũ magdalena q̃ lachrymis rigauit pedes ei⁹. Et ꝗ faciebã: n A facie irę ⁊c. i. vt eos abscõderẽ: a facie irę et indignatiõis tuę / quã incurrerãt p pctm̃. Vl sic / h Quia cinerẽ tanq̃ panẽ mãducabã. i. mortificatio mea in cruce facta mihi dulcẽ erat. l Et poculũ meũ / quẽ ī cruce bibi de felle ⁊ aceto: m Cũ fletu miscebã: qz in cruce fleuit. Unde Heb. v. b. Cũ clamore valido et lachrymis offerẽs: exaudit⁹ ē ꝓ sua reuerẽtia. Et ꝗ / n A facie irę. i. ꝗ mõ ifligebat / a facie irę ⁊ indignationis tuę / q̃ indignabaris ꝗ pctã hoim. Esa. liij. c. Propt scel⁹ ꝓpli mei pcussi eũ. o Quia eleuãs / in cruce: p Allisisti me / in morte: Quia q Dies mei sic vmbra declinauerũt / in mortẽ. s Et ego sicut fęnũ arui. s. in caumate passionis.

Moraliter * sibi cibũ vitę ęternę. Tertia pęnitẽtia ē claustraliũ. Vñ dicit / a Vigilaui ⁊ fact⁹ sum sic passer solitari⁹ ī tecto. Passer multũ sollicit⁹ ē ī faciẽdo oua sua: ⁊ ī ponẽdo oua sua: Sic claustrales laborãt ⁊ studiose vigilãt ī opib⁹ virtutũ. Itẽ passer paru⁹ ē: sic ipsi p hũilitatẽ ⁊ abiectionẽ. Ps. Quõ dicitis aię meę / trãsmigra ī mõtes. s. religiõis / sic passer. Et respõdet: Qm̃ ecce pctõres intẽderũt arcũ suũ: vt te ī sęculo sagitta pcti interficiãt: vñ expedit tibi trãsmigrare in mõtẽ religiõis. Idẽ aũt significat p montẽ ⁊ p tectũ / de q̃ b. s. religio. Matth. xxiiij. b. Qui erit ī tecto nõ descẽdat vt aliq̃d auferat d̃ domo. Illis aũt q̃ talꝰ agũt pniaz / detrahũt ⁊ cõuitianꝰ amatores sęculi: Vñ sbiũgit: d Tota die exprobrabãt mihi / ī apto vocãtes me hypocritã ⁊ papelardũ. e Inimici mei. s. amici mũdi: q̃ nõ solũ sũt inimici dei: Jaco. iij. a. sed ⁊ iustor. Vñ dicũt Sap. ij. c. Circũueniam⁹ iustũ qm̃ inutilis ē nob ⁊ ꝗrius opib⁹ nr̃is. Et iustus dicit in Ps. Inimicꝰ odio habui. Nec tm̃ apti inimici exprobrãt: sed ⁊ amici falsi detrahũt bonis viris. Vñ subdit: f Et qui laudabãt me / fauẽdo mihi in apto: g Aduersũ me iurabant / detrahẽdo ī absentia mea. Vel / iurabãt aduersũ me. s. se nõ intrare religionẽ mecũ: licz laudarẽt me / qz intrauerã. Pauci tm̃ sunt q̃ de hoc laudẽt hoies: Vñ notabilꝰ dicit: qui laudabãt. q. d. pauci erãt. Itẽ q̃ laudat hoiez / iurat ꝗ eũ: sic dicẽ Esa. iij. c. Popule me⁹ q̃ beatũ te dicũt / ipsi te decipiũt. Quare aũt detrahũt mali bonis? Quia opa eor dissimilia sũt suis: Vñ cãm sbdit dicẽs: h Quia cinerẽ tanq̃ panẽ mãducabã. Sap. ij. c. Grauis est nob etiã ad videndũ / qm̃ dissimilis ē alij vita illi⁹. Cinerẽ aũt tanq̃ panẽ mãducat / q̃ de memoria infirmitatis suę reficit. Et ꝗ multũ roborat hoiem ꝗ peccata. Vñ ī die cinerũ qm̃ assumit bellũ ꝗ vitia / iponit cinis sup capita pęnitẽtiũ: Et dr̃: Memẽto hõ qz cinis es ⁊ ī cinerẽ reuerteris. q. d. p hoc te defẽdas a tẽptatiõe peccati. Hiero⁹. Facile pęnit oia q̃ se semp cogitat moriturꝰ. Vel / cinerẽ. i. viles cibos. Hiero⁹. Nõ refert seruo dei de q̃ ꝗciosis cibarijs ꝗficiat stercora. l Et poculũ meũ. i. delectationẽ aliquã / si qm̃ habebam: m Cũ fletu miscebã: scilꝰ qm̃ ris⁹ dolore miscebat: ⁊ extrema gaudij lucr⁹ occupat: sic dr̃ Prouer. xiij. b. Hic aũt fletus fit ꝗcipue timore diuini iudicij. Unde subdit: n A facie irę ⁊ indignatiõis tuę. i. a respectu faciei tuę q̃ in iudicio apparebit irata et indignatiõis plena. Hiere. xxiij. d. Ecce turbo dñicę indignatiõis egrediet: ⁊ tempestas erũpẽs sup caput ipior veniet. Vel de vindicta dei iã in genere hũano facta itelligit: Ut p̃mo flere se dicat ꝓpter originale peccatũ: ⁊ ꝓpt vindictã sumptã de eo / cũ dicit: A facie irę ⁊ indigtiõis tuę. i. quã ꝓpt pctm̃ p̃mor parẽtũ incurri. Secũdo ꝓpt grauamẽ corpis: qz corp⁹ qõ corrũpit aggũat aiam ⁊ terrena inhãtatio deprimit sensũ multa cogitantẽ: Sap. ix. c. Vñ dicẽ: o Quia eleuãs allisisti me. Eleuauit dñs hominẽ / faciẽdo eũ ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ suã: ꝗ eũ allisit. i. deorsũ elisit / qm̃ corpis pond⁹ q̃ aia deprimit tribuit illi. Et ꝗ ē: eleuãs allisisti me. Job. xxx. c. Eleuasti me ⁊ q̃si sup ventũ ponẽs elisisti me valide. Tertio flet ꝓpt ꝓriã ignorãtiã: Vñ dicẽ: q Dies mei sic vmbra declinauerũt: qz non sũt nisi quędã vmbra / q̃dã obscuritas sine lumie scię. Esa. lvj. d. Mescierũt vniuersi. Quarto ꝓpter sterilitatẽ boni opis: Vñ dicit: s Et ego sic fęnũ arui. Fęnũ aridũ / nec virorẽ hz / nec florẽ: Sic nec hoies in pctõ. Ps. Fiant sicẽ fęnũ tectorũ qõ ꝑus q̃ euellat exaruit. Põt etiã legi ī pson̄a dauid ⁊ taliũ diuitũ deflentiũ ꝓspitatẽ suã ꝗsentẽ: q̃ cã est aduersitatꝰ ęknę ab illo loco: b Quia cinerẽ tanq̃ panẽ mãducabã: ⁊ poculũ meũ cũ fletu miscebã. q. d. tristꝰ erã ⁊ męrẽs: n A facie irę ⁊ idigtiõis tuę. i. qz ondisti te mihi iratũ eẽ das mihi ī ꝗsenti successũ tpaliũ: Quia vt dicẽ Greg⁹: ꝗtinuꝰ successus tpaliũ / ęknę reprobatiõis ē indiciũ. Hoc ē qõ seqt: o Quia eleuãs / in tpalib⁹: p Allisisti me / in spũalib⁹ ⁊ ęternis q̃ ꝓpt tpalia timeo amittere. Job. xiij. d. Roborasti eũ paululũ vt ī ꝓpetuũ trãsiret. Hęc ē aũt mala ⁊ dãnosa cõmutatio: qz tpalia cũcta stati trãseũt: ęterna aũt in ęternũ habẽt. Vñ addit: q Dies mei / in q̃b⁹ habeo mũdi ꝓspitatẽ: r Sicut vmbra declinauerũt. Eccli. x. b. Dis potẽtar⁹ vita breuis. Eccli. xxxiiij. a. Quasi q̃ apprẽdit vmbrã ⁊ pseqt ventũ: sic ⁊ q̃ attẽdit ad visa mẽdacia. s Et ego / q̃ in ꝗ mũdo virere ⁊ florere video: t Sic fęnũ arui. i. totũ illũ virorẽ ⁊ florem amisi. Esa. xxxvij. e. Habitatores eor facti sũt sicẽ fęnũ agri ⁊ gramẽ pascuę ⁊ herba tectorũ q̃ exaruit anteq̃ maturesceret. Vel / sicẽ fęnũ. i. sicẽ vere caro: qz oĩs caro fęnũ: ⁊ oĩs glia eⁿ q̃si flos fęni: Esa. xl. b. Et. j. Exiccatũ ē fęnũ ⁊ cecidit flos / ꝗbũ aũt dei nr̃i stabit ī ęternũ. i. illõ qõ ꝓmisit. Vñ seqt: v Tu autẽ ⁊c. Hęc ē tertia ps ī q̃ ondit certitudo ipetrãdi veniã. Sed ꝑus allegorice de christo exponam⁹. Sup̃ dixit christ⁹: Ego sic fęnũ arui / in passiõe. Ondit aũt ꝗ q̃ ꝗ fuit tm̃ ꝗm hũanitatẽ / nõ de deitate quã eandẽ habet cũ pre: Et hoc est qõ dicit: Tu autẽ dñe / pater / nõ sicut fęnum aruisti: sed / x In ęternũ ꝓmanes: et p ꝗ silr ego ꝓmaneo inquãtũ de⁹: qz ego ī te ⁊ tu in me. Job. xiij. b. Nõ credis: qz ego in pre ⁊ pater ī me ē? Hec solũ apud te manet ī ęternũ: ꝗ ⁊ ī ecclesia: quia ⁊ memoriale

Moraliter: v Tu aũt ⁊c. Postq̃ satis fleuit pęnitens defect⁹ suos: oculos cordis habet purificatos: ⁊ deũ videns / oia trãsitoria pęnit: ⁊ dei bũficia recolit. Vñ dicẽ: Tu aũt dñe ī ęternũ ꝓmanes: Cętera aũt oia trãsitoria sũt. Unde. j.

* Ipsi ꝓibunt. s. cęli

Al. †singularis
Al. †vnicus in edificio
50. dis. c. si qs diacon⁹
Al. †potũ
Luc. 7. f.
Ps. 10.
Ps. 118.
Ps. 128.
Aliter in pson̄a dauid vl diui
In prologo biblie ca. 8.
Al. †elisisti
Al. †velut
Al. †vero
Allegorice
Moraliter

Allegorice ✒ Quia a ¶ Et memoriale tuũ.i.sacramẽtũ corpis mei/q̃ facis ecclesiã eẽ memorẽ meę passiõis.j.Corl.xj.c. Hoc facite ĩ meã cõmemorationẽ. Hoc ingẽ memoriale ẽ in ecclia: b ¶ In generatiõe ⁊ generationẽ.i.semp:sicut dixi eis/Matth. xxviij.d. Vobiscũ sũ vsqẽ ad cõsũmationẽ sęculi. Nec ẽ solũ: sed ⁊ ipsũ corp̃ ĩ passione mortuũ suscitasti. Hoc ẽ: c ¶ Tu exurgens.i.faciẽs me exurgere a mortuis. d ¶ Misereberl sion.i. ecclię: qz hoc cessit ad vtilitatẽ ei. Ps. Propter miseriã inopũ et gemitus pauperũ ⁊c. sic ⁊ passio: sic ipsa cãtat: Qui mortẽ nr̃az morlẽdo destruxit: ⁊ vitã resurgẽdo repauit. Ro.iij.d. Tradit̃ ẽ ꝓ̃ delicta nr̃a/ sup̃ple delẽda: ⁊ resurrexit ꝓ̃ iustificationẽ nostrã/sup̃ple faciendã. Et hęc oia fecisti ecclesię vniuersali ex pura miscõia: ẽ est: e ¶ Quia/venit/tp̃us miserẽdi eius.s.temp̃ gr̃ę/qõ a sęculo p̃uideras venturũ: De q̃ Gal.iij.a. At vbi venit plenitudo tp̃is/misit dẽ filiũ suũ factũ ex muliere/factũ sub lege: vt eos q̃ sb̃ lege erãt redimeret: vt adoptionẽ filiorũ dei recipem̃. Quã plenitudinẽ tp̃is ẽ denotat/cũ iterato dicit: Quia venit tẽpus. Modũ aũt ⁊ ordinẽ executiõis huĩ miserationis explanat/dicẽs: f ¶ Qm̃ placuerũt.q.d.dico q̃ misereberis: ⁊ vere: qm̃ placuerũt/ g Seruis tuis.i.aplis quos ad ẽ misisti: h ¶ Lapides eĩ/sion.i.ꝓ̃ę: q̃ fortes ⁊ firmi fuerũt etiã ĩ fide christi: ⁊ eũ p̃dixerũt ventur̃ in carnẽ. Hi placuerũt/ aplis: Et ipsi aplĩ/eor̃ sumẽtes testimonia: k ¶ Miserebunt id est miserti sunt: l ¶ Terrę eĩ.i.debilib̃ ⁊ terrenis homib̃ q̃b̃ p̃dicauerũt fidẽ christi: ⁊ p̃ testimonia ꝓ̃bar̃ christũ ver̃ deũ eẽ ꝓ̃bauerũt. l ¶ Et/audita p̃dicatiõe eor̃/timebũt/nõ tm̃ iudęi: sz ⁊ gẽtes nomẽ tuũ. Malach.j.c. Magnũ est nomẽ meũ ĩ gentib̃. m ¶ Et oẽs reges t̃rę gloriã tuã. Qõ initiatũ ẽ/qm̃ tres reges venerũt adorare christũ iacentẽ ĩ p̃sepio: Matth.ij.b. Et cõsũmatũ fuit: qm̃ dilatata fuit ecclesia p oẽs gentes: qz etiã infideles timebãt gloriã dei. Vm̃ ne illa gloria exaltaret/martyres occidebant. Dilatata autem fuit ecclesia: o ¶ Quia ędificauit dm̃s sion.i.ecclias.j.Corl.iij.b. Dei ędificatio estis. Ecclia aũt dicit sion ꝓ̃ter speculationẽ: qz hic speculat deũ p fidẽ: ⁊ in futuro speculabit̃ p speciẽ.s.facie ad faciem: Unde ⁊ subdit: p ¶ Et videbit̃/dm̃s/in gloria sua. Esa.xxxiij.c. Regem in decore suo videbũt: ⁊ oculi eĩ cernẽt terram de longe.q.d.tunc videbimus eum sicut est. Sed interim ipse oculis suę miserícordię respicit hũiles: qui se terrã esse et deo longe dissimiles esse cognoscũt. Hoc est quod subiungit: q ¶ Respexit/oculis miscõię: r ¶ In orationẽ hũiliũ: ✒ et nõ sp̃euit p̃cẽ

1.Job.5.a.

Moraliter ✱ Ipsi peribũt.s.cęli: multo fortiꝰ oia alia: Tu aũt pmanebis. Sed ẽ posset pęnitentẽ terrere/ ne forte in ęternũ irascerẽt ei q̃ ĩ ęternũ pmanet/nisi sparet de ipsĩ miscõia: Unde subdit de ea. a ¶ Et memoriale tuũ/quo memor es nr̃i misereri:

Ps.99.

b ¶ In generatiõe ⁊ generationẽ.i.in ęternũ. Ps. In ęternũ miscõia eius. Dicit aũt miscõia memoriale dm̃i: qz nunq̃ obliuiscit̃ misereri: sz sp memor ẽ eĩ. Vm̃ in Ps. Nũq̃d ĩ ęternũ p̃iciet dẽ ⁊c. Et post pauca: Aut obliuiscet̃ misereri dẽ.q.d. nõ. Esa.xlix.d. Nũq̃d obliuisci põt mulier ĩfantẽ suũ vt nõ misereat filio vteri sui: Et si illa oblita fuerit: ego tm̃ nõ obliuiscar tui. Et posset aliq̃s dicere: si ita ẽ misericors dẽ: q̃re pmittit ẽ bonos affligi: Vm̃ rndet q̃ cito liberabit eos dm̃s. Vm̃ subdit: c ¶ Tu exurgẽs/ad iudiciũ: d ¶ Misereberis sion: q̃ mõ q̃si dormiẽs videri nõ misereri dũ sinis bonos tribulari. Hiere.xxxj.e. Quasi de somno suscitat̃ sum. Marci.iiij.d. Exurgẽs cõminat̃ ẽ vẽto: ⁊ dixit mari: tace ⁊ obmutesce. Sic g̃/exurgẽs misereberl sion/nõ babylõis. Sion.i.speculatio/ significat bonos q̃ cęlestia speculant̃: sed babylon illos significat: q̃ oculos suos statuerũt declinare in t̃rã. Sup hos exurget etiã tũc dm̃s: nõ ad miserẽdũ: sed ad p̃dẽnandũ. Ps. Exurgat dẽ ⁊ dissipent̃ inimici eĩ. Daniel.ix.c. Vigilauit dm̃s sup malicia ⁊ adduxit eã sup nos. Hãc aũt miscõiaz faciet dm̃s sion.

Ps.16.
Ps.67.

e ¶ Quia temp̃ miserẽdi eĩ/est: qz venit temp̃.q.d. satis habuit de tribulatiõe: nũc tp̃s est vt habeat p̃solationẽ. Babylõ ꝓ̃o ecõuerso. Vm̃ Luc.xvj.f. dixit abraã diuiti: Recepisti bona in vita tua: ⁊ laçar̃ sil̃r mala: nũc aũt ẽ p̃solat̃/tu ꝓ̃o cruciaris. De ẽ tpe Zach.j.c. Dm̃e exercituũ vsqẽq̃ tu nõ miserebers hierlm̃ ⁊ vrbiũ iuda quib̃ iratus es: Alt. †Qm̃
iste iam septuagesim̃ anñ est.q.d.tp̃s miserẽdi venit vt miserearis hierlm̃.i.eorũ q̃ sp pacifici fuerũt tibi/nõ Alt. ‡maiestate Alt. ‡pauperũ
cõtrarũ p peccatũ mortale: ⁊ vrbiũ iuda quib̃ irat̃ es.i.eor̃ q̃ etsi te p pctm̃ offẽderũt: tm̃ p̃fitent̃ peccata ⁊ pęnitẽtiã agũt. Bis aũt dicit temp̃: qz duob̃ p̃cipue tpib̃ expiunt̃ dei misericordiã.s.qm̃ aia exuta a corpe recipit p̃mã stolã: ⁊ qm̃ in iudicio corp̃ cõiunctũ aię/recipiet secũdã stolã. Licz aũt hoc faciat eis diuina misericordia: nõ tm̃ sine iustícia erit: qz nõ habebũt ẽ sine meritis p̃cedẽtib̃: Vm̃ bm̃ subiũgit: f ¶ Qm̃ placuerũt seruis tuis lapides eĩ. Per lapides q̃ duri sunt intelligi possũt tribulatiões/q̃ licz durę ⁊ aspę sint: tm̃ placent seruis dm̃i. Vm̃ cantat ecclesia de beato Stephano: Lapides torrẽtis illi dulces fuerũt: Ipsũ sequũt̃ oẽs aię iustę. Sũt aũt serui pharaõis.i.diaboli: quib̃ nõ placẽt lapides: sed magis lutũ/lateres ⁊ palea.i.luxuria/auaricia/⁊ supbia. Hi nõ ędificant ciuitatẽ deo: sed pharaoni: sicut dr̃ Exo.j.b. Nõ autẽ sola duricia ⁊ austeritas vitę sufficit ad merẽdũ vitã ęternã sine pietate. Mã.j.Tymoth.iiij.c. Corporalis exercitatio ad modicũ vtilis est: pietas autẽ ad omnia vtilis est. Vm̃ ⁊ subdit: i ¶ Et terrę eĩ miserebunt.i.si q̃d terrenũ: si q̃d reꝑhensibile in aliquo viderẽt/cõpatient̃: Sic Hiere.ix.a. Quis dabit capiti meo aquã: ⁊ oculis meis fontẽ lachrymarũ: et plorabo die ac nocte interfectos filię populi mei. De his aũt cũ sunt ĩ homie.s.de austera vita ⁊ de pietatis opibus cito põt surgere elatio nisi cor̃ p timorẽ reprimat̃: Unde bm̃ subdit: l ¶ Et timebũt gentes nomẽ tuũ dm̃e.q.d. licz serui tui sint et placeat eis vitę austeritas ⁊ opa misericordię habeant: tm̃ scientes se ex se gentilitat̃ vitia hãc vel habuisse: timebũt nomẽ tuũ/qõ est dm̃s. Exo.xv.a.scõm aliã litterã: Dm̃s nomen illi. Nec tm̃ ĩ malis opib̃: sz ⁊ in bonis timendũ ẽ: Vm̃ bm̃ subiũgit: m ¶ Et oẽs reges terrę.i.etiã illi q̃ bm̃ regũt t̃raz suã: timebũt/ n ¶ Gloriã tuã/q̃ apparebit ĩ iudicio. Quã timẽs Job q̃ bm̃ regebat t̃raz suã/dicebat/Job.ix.b. Etiã si habuero q̃piã iustũ nõ rndebo: sz meũ iudicẽ depcabor. Et post.d. Verebar oia opa mea: sciens q̃ nõ parceret delinquẽti. Gregorius. Sancti omne qõ agũt metuũt/ dum cõsiderant anteq̃ iudicẽ stabũt. Cõsiderant em̃ mala q̃ districte iudicet: et bona q̃ subtiliter penset. Vm̃ ⁊ hic duas causas subiũgit quare de bonis nostris nõ debemus efferri. Prima est: quia a nobis non sunt: sed a deo: Unde dicit: o ¶ Quia ędificauit dominꝰ sion.i.animã specularium ⁊ altitudinẽ bonorũ operum. Dominꝰ em̃ sic ędificat animã sicut domũ vel ciuitatẽ: ponẽs fundamentũ/fidem: parietẽ/spem: tectũ/charitatẽ. De ꝓmo.j.Corinth.iij.c. Fundamentũ aliud nemo potest ponere p̃ter id qõ positũ est: qõ est christus iesus.i.fides eius. De secũdo/Exo.xxvj.d. Facies ⁊ tabulas stãtes/Ecce spes. De charitate/ Prouerb.x.b. Uniuersa delicta operit charitas/ Ecce tectũ. Secũda causa quare nõ debem̃ efferri de bonis nostris est: qz a districto iudice pondebunt̃: Vm̃ sequit̃: p ¶ Et videb̃/dm̃s/in gloria sua: in qua iudicabit. Marci.xiij.c. Tunc videbũt filiũ homis venientẽ in nubib̃ cũ virtute multa ⁊ gloria. Hęc aũt dm̃i gloria posset nos terrere/nisi p̃cedẽtem eius benignitatẽ recolerem̃: Unde sequit̃ de ea: q ¶ Respexit in orationẽ hũiliũ.q.d. sicut dicit Prouer.vj. d. Zelus ⁊ furor viri nõ parcet ĩ die vindictę: nec acquiescet cuiusq̃ p̃cib̃: Sed anteq̃ veniat dies illa: respexit in orationẽ/nõ omniũ: sed hũiliũ. Eccli.xxxv.d. Oõ hũiliantis

Qz nõ debeam̃ efferri siue gloriari de bonis nostris

 ✱ se nubes penetrabit

Allegorice a Et nõ spreuit precẽ eorũ: qõ fm allegoriã intelligit de sanctis patrib⁹/q̃ desiderabãt ⁊ hũiliter petebãt aduentũ chri/
Ps. 11. sti. Unde dicit.s. Propt miseriã inopũ ⁊ gemitũ pauperũ: nũc exurgã dicit dñs: ponã in salutari.s.in christo: fiducialiter agã
Ps. 73. in eo. Quid: Salutẽ hũani generis. De quo etiã.s. De⁹ autẽ rex nr̃ ante secl̃a: opatus est salutẽ in medio trę. Et qz hęc magna sunt et nob̃ necessaria: ne obliuioni tradant̃/ addit: b Scribant̃ hęc.s. q̃ dñs respexit p incarnationẽ: q̃ ędificauit sion per prędicationem et passionẽ: q̃ videbit ĩ gloria sua.

Al. †preces
Al. †genera/ rionẽ alterã
Al. †Qm̃
Al. †ex alto
Al. †pspexit

a ⁊ nõ spreuit †precẽ eoꝝ. Scri
b bant̃ hęc in †generatiõe alte
d ra: ⁊ pop̃ul⁹ q̃ creabit̃ lauda
e bit dñm. †Quia pspexit † de
f g excelso sãcto suo: dñs de cę
b lo ĩ terrã †aspexit. Ut audiret
i gemit⁹ †cõpeditoꝝ: †et solue
k ret filios †iterẽptoꝝ. Ut †an
l nũcient in sion nomen dñi: ⁊
m †laudẽ eius in hierusalẽ. In
n
o quẽniendo populos in vnũ:
p et †rẽges vt seruiãt domino.

Al. †vinculat
Al. †vt solua
Al. †mortificatorum
Al. †annũcie
Al. †laus
Al. †regna

Scribant̃/dico/ c In generatiõe altera.s.successura post istã. Hoc scripserũt euãgelistę. Et ad quid petit ea scribi: subiũgit: vt.s.fideles filij q̃ nascẽt ⁊ exurgẽt ĩ eccl̃ia: possint ea scire ⁊ inde deũ laudare: sic ⁊ nos adhuc facim⁹. Unde dicit: Et pplus q̃ creabit̃ laudabit dñm. Uel sic/ b Scribãt hęc/ãnũ euentãt.s.a ꝓphis. Et b/ c In generatiõe altera.i.ad vtilitatẽ nouę generatiõis: qz illa scp̃tura nõ ꝓfuit antiquę generatiõi iudęoꝝ: sz magis fuit ad ꝓdẽnationẽ eoꝝ. Unde dicebat eis dñs: Job.v.f. Scrutami scripturas: qz vos putatis in ipsis vitã ęternã hãe: et ille sũt q̃ testimoniũ phibent de me. Et post pauca: Nolite putare: qz ego accusatur⁹ sim vos: est q̃ accusat vos moyses/in quẽ vos spatis. Sed nouę generatiõi fideliũ ꝓfuit: qz crediderũt scripturę: ⁊ deũ laudauerũt: Unde dic: d Et pplus q̃ creabit̃/p fidẽ/laudabit dñm. De hoc ꝓpl̃o creato/ Gal̃.vj.d. Neq̃ circũcisio aliq̃d valet: neq̃ p̃putiũ: sed noua creatura. Glo. Ambrosij.i.regeneratio ⁊ noua vita. Quare laudabit: Propt̃ p̃dicta bũficia q̃ adhuc exequit̃/dicẽs: e Quia/dñs christ⁹/ꝓspexit.i.ꝓcul aspexit: f De excelso sancto suo.i.de cęlo: vel de sinu pr̃is. Glo. vt inde ad hũiles veniret hũilis. Qõ aũt dixerat euidenti⁹ explanat/subdens: g Dñs de cęlo in t̃rã aspexit: Et quare: h Ut audiret gemit⁹ cõpeditoꝝ.i. sanctoꝝ patrũ/q̃ licz mortui nõ essent p pctm̃: tñ cõpediti erãt p pęnã peccati adę. Illi etiã q̃ ĩ limbo detinebant̃/bñ cõpediti erãt: qz nõ poterãt pedes mouere ad redeũdũ in patria. Et hos cõpeditos audiuit ⁊ soluit dñs ĩ ista respectiõe miscõię suę. Unde dicit Zach.ix.c. Tu aũt in sanguie testamẽti emisisti vinctos de lacu. Nec b̃ solũ fecit: sed iã mortuos resuscitauit ad vitã. Unde et addit: i Et solueret.s.a vinculis mort̃: k Filios interemptoꝝ.s.mortuos in pctõ: Sic̃ alia lr̃a aptius dicit: filios mortis.j. Pet̃.ij.d. Peccata nr̃a ipse ꝓtulit sup lignũ: vt peccat̃ mortui/iustic̃ę viuam⁹. Suscitauit aũt eos ita vt non tm̃ vitã haberẽt: sz vt etiã vitã alijs annũciarẽt: Unde subdit: l Ut ãnũciẽt ĩ sion.i.ĩ eccl̃ia: m Nomẽ dñi/christi: q̃ nomẽ petr⁹ solut⁹ ⁊ suscitat⁹ annũciabat: Act̃.iiij.c.dicens: Nec em̃ est aliud nomẽ sub cęlo datũ homib⁹ in q̃ oporteat nos saluari. n Et laudẽ ei⁹ i hierl̃m.i.in eccl̃ia. Annũciẽt/dico/ o In cõueniẽdo pplos in vnũ.i.ĩ vnitatẽ fidei opãtis p dilectionẽ: q̃ opatio notat̃/cũ subiũgit: vt seruiãt dño.

Al. †apostol: de quibus
Ps. 44.
Ps. 76.
Ps. 111.
Ps. 23.

Moraliter * se nubes penetrabit. a Et nõ spreuit p̃cẽ eoꝝ. Eccl̃i xxxv.c. Nõ despiciet p̃ces pupilli. Ideo dr̃ Joheł.ij.d. Cõgregate puulos ⁊ sugentes vbera. Et quia hęc bona sũt ⁊ vtilia: b Scribant̃ hęc/ nõ in tabulis lapideis: sz in tabulis cordis. Et nota q̃ nõ dicit a q̃ scribant̃: qz spũssanct⁹ scribit in corde. Job.xxxj.d. Librũ scribat ipse qui iudicat. Prędicator etiã scribit. Ps. Lingua mea calam⁹ scribę.ij. Corl̃.iij.a. Epistola nr̃a vos estis scp̃ta ĩ cordib⁹ nr̃is. Nõ aũt scribunt̃ ĩ cordib⁹ oim: sz solũ/ c In generatiõe altera: in q̃ facta ẽ mutatio dexterę excelsi.s.i generatiõe iustoꝝ: de q̃ ĩ Ps. Generatio rectoꝝ bñdicet̃. Et alibi: Hęc ẽ generatio q̃rẽtiũ dñm. Est aũt generatio q̃ nõ ẽ altera: nec a malo suo mutata: De q̃ Prouerb̃.xxx.b. Generatio q̃ p dentib⁹ gladios habet. Hęc autẽ scriptura excitat memoriã ad laudandũ deũ: Unde sequit̃: d Et pplus q̃ creabit̃ laudabit dñm. Creat̃ aũt pplus p pęnitentiã.i.de nihilo aliquid efficit̃: qz peccatũ ⁊ pctõr nihil sunt. Eccl̃.xxviij.f. Nihil factⁿ es ⁊ nõ eris in ꝓpetuũ. Ideo aũt laudabit dñm/ e Quia pspexit.i.ꝓcul aspexit lõge positos pctõres. Ps. Lõge a pctõrib⁹ sal⁹. Prouer.xv.d. Lõge ẽ dñs ab impijs. f De excelso sctõ suo.i.de cęlo: vt.s. Al̃ excelsũ sctm̃ suũ/vocat bonũ p̃latũ: ꝑ q̃ respicit dñs pp̃lm̃ suũ: qñ p eũ docet eos/ ⁊ exemplo ĩformat. Sancto/dicit ad differẽtiã nõ sct̃i. Suo/ad differentiã nõ sui: qz multa sũt excelsa q̃ nec sãcta/ nec dñi st̃.s.fast⁹ ⁊ superbia p̃latoꝝ. De q̃bus iij. Reg̃.iij.a. Dilexit salomõ dñm ambulãs ĩ p̃cept̃ dauid pr̃is suũ: excepto q̃ ĩ excelsis imolabat ⁊ accẽdebat thymiama. Eccl̃. xx.e. Dixi ad eos: q̃d est excelsũ ad q̃ vos ingredimi: Eccl̃ xviij.a. In mõtib⁹ nõ comederit. Hoc phibuit dñs: qz ibi sũt pascua diaboli: fm illõ Job.xl.c. Huic mõtes herbas ferũt. g Dñs de cęlo ĩ t̃rã aspexit. Expositio ẽ p̃cedẽtis: siue ad litterã/siue mozaliter exponat̃. Et b/ h Ut audiret gemit⁹ cõpeditoꝝ: cõpedib⁹ pctõr: vt.s. dictũ ẽ. i Et solueret/a pctis: k Filios iterẽptoꝝ.i.imitatores pctõr: q̃ in pctis interẽpti st̃ gladio pcti. Eccl̃.xxj.a. Quasi rhõphęa bis acuta ois iniq̃tas. Uel cõpedes possum⁹ dicere difficultates bñ opandi vel resistẽdi malo. Et possunt assignari. decẽ.s. Ignorãtia/ipotẽtia/corruptio/negligẽtia/lassitudo/hostiũ ĩpugnatio/p̃ua cõsuetudo/coactio/timor/mala societas: q̃ nõtant̃ hisversib⁹. Ignoro/neq̃o/corrũpor/negligo/lasso: Hoste p̃mor/ cõsuet⁹/agor/timeo/soci⁹ sũ. Ignoro. Job.viij.b. Hesterni q̃pe sum⁹ ⁊ ignoram⁹. Ro. viij.e. Quid orem⁹ sic̃ oportet nescim⁹. Neq̃o.ij. Corl̃.iij.b. Nõ q̃ sufficiẽtes sim⁹ cogitare aliq̃d a nobis q̃si ex nob̃. Job.xv.a. Sine me nihil potest̃ facere. Corrũpor. Eccl̃. viij.b. Memẽto qz oẽs ĩ corruptiõe sum⁹. Sap̃.ix.c. Corp⁹ q̃d corrũpit̃ aggrauat aiam. Negligo. Eccl̃.vij.d. De negligẽtia purga te cũ paucł. Lassor.ij. Corl̃.j.b. Sup̃ modũ grauati sum⁹ supra virtutẽ/ita vt tęderet nos viuere. Hoste p̃mor.ij. Paral̃.xx.c. In nobis nõ ẽ tãta fortitudo vt possim⁹ huic multitudini resistere. Cõsuet⁹. Judicł.ij.d. Nec dimisert viã durissimã p quã ambulare cõsueuerãt. Agor.i.ducor. Ro. vij.d. Uideo aliã legẽ ĩ mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtis meę. Et.s. Qõ odi/illud facio. Timeo. Ps. Incẽsa igni ⁊ suffossa. Ibi dicit Glo. q̃ omne pctm̃ puenit/aut ex amore male incẽdẽte/aut ex timore male hũiliante. Matth̃.x.c. Nolite timere eos qui occidũt corp⁹. Socius sum.s.maloꝝ. Ps. Cũ puerso puerteris. Ps. Cõmixti sũt inter gentes: ⁊ didicerunt opera eorum. l Et solueret filios interemptoꝝ: Ad quid: Ut annũciẽt ĩ sion nomẽ dñi ⁊ laudẽ ei⁹ ĩ hierl̃m. Ex b̃ sequit̃ q̃ anteq̃ hõ p̃dicet ⁊ annũciet: debet solui a pctis: qz nõ est speciosa laus ĩ ore pctõris: Eccl̃.xv.c. Ps. Pctori dixit de⁹: q̃re tu enarras iustitias meas ⁊c. Per sion ⁊ hierl̃m ĩtelligit̃ eccl̃ia: vt.s. dictũ est. Uel p sion intelligit̃ aia q̃ ad ꝓtẽ eius cognitiuã: Per hierusalẽ/ipsa aia q̃ ad effectũ. Sion em̃ specula iterp̃tat̃: hierl̃m pacis visio. Sed vbi ẽ hodie aia pacifica/cui annũciari possit nomẽ dñi: Jaco.iiij.a. Unde bella ⁊ lites ĩ vobis: nõne ex cõcupiscẽtijs vr̃is q̃ militãt in mẽbris vr̃is: o In cõueniẽdo pplos ĩ vnũ ⁊c. q.d. tũc ẽ p̃dicandũ/cũ pacifici sũt homines ⁊ ĩ vnũ cõgregati. Joheł.ij.d. Uocate cętũ/cõgregate ꝓpl̃m. p Et reges/Ecce reges inuitant̃ ad fmones. Sz qz nõ veniũt: iõ ꝓtingit illõ Esa.v.d. Captiu⁹ duct⁹ ẽ ꝓpl̃s me⁹: qz nõ habuit scĩaz: ⁊ nobiles ei⁹ iterierũt fame ⁊c. Al̃ sic/ o In cõueniẽdo ⁊c. q.d. tũc possũt p̃dicare efficaci⁹/cũ religione ĩtrauerint/vbi fiũt cõuent⁹ p̃dicatoꝝ: sic̃ apl̃i anteq̃ p̃dicarẽt cõgregati sũt ĩ vnũ ꝯuẽtũ sub christo p̃ore: quẽ cũ suo ꝯuẽtu qz ꝗ mũdũ p̃dicabat: mũd⁹ odio hẽbat: Unde in capl̃o suo p̃dicãs ꝯuẽtui suo/dicebat eis/Job.xv.c. Si mũd⁹ vos odit/sciote qz me p̃orẽ vobis odio habuit. Et bñ dic̃: In ꝯueniẽdo pplos ĩ vnũ ⁊ reges: qz ĩ talib⁹ ꝯuẽtib⁹ cõenitũt tam de ꝓpl̃ari q̃ de regali genere. q Ut seruiãt dño/cui fuire * regnare est.

Ps. 118.
Ps. 79.
Ps. 17.
Ps. 105.
Ps. 49.

Cõpedes decẽ siue difficultates bñ opandi

Uersus

Exo.5.b. * regnare est. Multi enim sunt qui nolunt sic conuenire/vt seruiant
dño:sed p mundū sparsi ad colligēdas paleas seruitūt pharaōi.
Quidā vero suo ventri:sicut dicit apls Ro.xvj.c. Huiuscemodi
christo dño non seruiūt:sed suo ventri. Quidā autē mamonę:
Matth.vj.d. Nō potestis deo seruire ꝛ mamonę: Et Eccs.
x.d.dr: Pecunie obe/
diūt oia. Ex his dua/
bus ꝓpositiōib⁹ videt
sequi q nō ē q seruiat
deo: Nō est qui faciat
bonum/ nō est vsq ad
vnū. a Respōdit
ei. Quarta ps vbi bea
uitatē suā diuinę cōfe/
rens ęternitati:illā trāsiturā/ꝛ istā māsurā asserit. Sed primo de
christo allegorice exponam⁹: vt de christo dicat: Rndit ei.s.
dño patri mittēti eū ad passionē: b In via virtutis suę:
scz in via hūilitatis/q̄ fuit ꝓpria virt⁹ iua. c Paucitatē
dierū meoꝝ nūcia mihi.q.d. dona mihi vt adhuc paucis
dieb⁹ viuā. Hoc fuit qn̄ dixit/ Matth.xxvj.d. Si possibile est
trāseat a me calix iste. Sz qz ibi addidit: Verūtamē nō sic ego
volo:sed sic tu: Hn̄ hic addit qd dicit: d Ne reuoces me
in dimidio dierū meoꝝ.q.d.si tu vis vt ego bibā calicem
mortis:ne reuoces me a morte vt viuā vlteri⁹ in hac vita:in q̄
sūt dies semipleni ꝛ dimidij:sz p hāc tpalē mortē ad vitā ęternā
me pducas: Ne q̄ sequit: e In generatiōe et generationē
āni tui.i.in ęternū. Postq̄ vero de se fecit mētionē:cōpetēter de
matre sua subiūgit/dicēs: f Initio.i.aliq̄ ego carnē assume/
rē/ g Tu dne/pat/terrā fundasti.i.beatā virginē:de qua
Ps.66. dicit in Ps. Terra dedit fructū suū. Quā fūdauit de⁹ i fide ꝛ
morū ꝓstātia: Hn̄ de ipsa sic fundata hn̄ exponit qd dicit Eccs
j.a. Terra in ęternū stat. Et Cantl.vij.c. Statura tua assimi/
lata est palmę. Palma i ęstate ꝛ in hyeme assidue seruat viro/
rē foliorū: Sic beata virgo in aduersitate ꝛ ꝓsperitate virorē
fidei ꝛ aliaꝝ virtutū seruauit. h Et opera manuū tuaꝝ
Ps.18. sunt cęli.i.apostoli: de quibus Ps. Cęli enarrāt gloriā dei.
i Ipsi peribūt.i.occident: sm qd de christo dr/ Esa.lvij.a.
Justus perit ꝛ non est qui recogitet in corde suo. l Tu aūt
pmanes/immortalis. m Et oes/illi cęli.s. apli ꝛ alij sancti:
n Sicut vestimētū veterascēt: ꝗtū ad corpa q̄ sic vestis
* ꝓsumunt ꝛ in cinerē

Allegorice de christo

Mystice de ecclesia

a Respondit ei ꝛc. Potest exponi sm Glo.de ecclesia:
Supra dictū est q dns ędificauit sion: vt populi ꝛ reges an/
nūciēt laudē ei⁹ i hierlm.i.in ecclesia: Et ipsa hierlm vel laus
eius.s.dei.i.multitudo laudantium eū in hierlm:ecclesia.s.ge/
neralis/rndit ei/pro omnib⁹ quę ei attribuit/agendo grās hn̄
opando/hn̄ credēdo: Ecce qs/ꝛ cui rndit: Et vbi: b In via
virtutis suę.i.in fide christi:qui est via/veritas ꝛ vita: Job.
xiij.a. Via virtutis nostrę in exemplo in p̄senti:in futuro erit
vita in p̄mio:ꝛ veritas in ꝓmisso. Via virtutis nostrę fuit chri
stus post resurrectionē: Cū enim ꝓpus infirmi essem⁹/virtute sua
ꝛ passiōis ei⁹ fide fortes effecti sum⁹/nō ex meritis nostris. Et
quia quidā hęretici.s.donatistę dicebant ecclesiā esse desituram:
orat ad deū vt eam sup hoc certificet/dicēs: c Paucitatē
dierū meoꝝ nūcia mihi:quia pauci sūt sm quorūdā opi/
nionē. Sup hoc certificauit eam dns/cum ait: Matth.xxviij.
d. Vobiscū sum oib⁹ dieb⁹ vsq ad cōsūmationē sęculi. Eccl'ia
ergo certa q durabit vsq ad finē sęculi: orat etiā vt ęternitati
adiungat post istos dies:qui omnes pauci sunt ꝛ dimidij ꝛ imp/
fecti respectu ęternitatis: Unde dicit: d Ne reuoces me i
dimidio dierū meorū.i.ad istos dies meos impfectos re/
spectu ęternitatis/dn.s.reducar ꝛ adiūgar ęternitati tuę:nō di/
midier/nō finiar in eis:sed cōsūmer ꝛ pficiar in ęternitate q̄ cō/
plectit p̄sentia/p̄terita ꝛ futura. Et hoc est/ Ne reuoces me
in dimidio dierū meoꝝ.s. vt i istis dieb⁹ dimidijs desinā
ē:sz adiūgar ānis tuis: Qui/ e Anni tui.i.ęternitas tua erit:
e In generatiōe ꝛ generationē.i.in ęternū. Fuit etiam
ab ęterno: Hn̄ et sequit: f Initio tu dne terrā fundasti:
id est in initio sęculi creasti terrā:q̄tuor.s.elemēta. Et ita fuisti
ante hoc initiū:et ita ab ęterno. h Et opa manuū tuarū
Ps.51. sunt cęli:sidereū ꝛ aereū. Unde alibi. Verbo dni cęli firma/
ti sunt. Sed quare nō dixit: Opus manuū tuarū est terra: sic
de cęlis dixit: Ideo.s. qz speciali⁹ ꝛ pulchrius elucescit opus
domini i cęlo p stellas ꝛ alia/q̄ in terra. i Ipsi.s.cęli aerei:
k Meribūt/de hac forma quā mō habent:qz aer iste nubi/
losus tantū cremabit/quātū pctā hoim ascēderūt. Sīr ꝛ tra.

Et omnes.s.cęli
aerei ꝛ etiā homines:
n Sic vestimentū
veterascēt. Corpus
hois vestimētū ē aię:
qd veterascit ꝛ putre/
scit:sed nouū fiet/qn̄ h̄
mortale induet īmor/
talitatē:

ak.†In principio

Ar.†oia
†1.Cor.15.g.

f g †Initio tu dnē terrā fū/
b dasti:et opera manuū tuarū
i k l sunt cęli. Ipsi peribunt tu
m autem pmanes: et omnes si/
n cut vestimentū veterascent.

Moraliter: a Rndit ei. Hic loquit de pęnitēte agens
de ęknitate: p cui⁹ desiderio pnia agit. Et de eo dic: Rndit
ei.i.dno: b In via virtutis suę.i.i via pnię:q̄ ē via triū
dieꝝ i deserto. Exo.v.a. vbi dr: De⁹ hebręoꝝ vocauit nos vt
eam⁹ viā triū dieꝝ i solitudinē:ꝛ sacrificem⁹ dno deo nro. Et
dicit pnia via virtutis:qz sine virtute magna nō pōt q̄s eā ag/
gredi aut pābulare. Hn̄ Exo.iij.f. Scio q nō dimittet vos
rex egypti.i.diabol⁹/vt eatis nisi p manū validā. Rndere tā/
dē oportebit dno i iudicio: Et q̄ hic bn rndet i via virtutis:se/
cure rndere poterit in iudicio. Hn̄ dic/ Habacuk.ij.a. Sup cu/
stodiā meā stabo ꝛ figā gradū sup munitionē: ꝛ ꝓtēplabor vt
videā qd dicat mihi:ꝛ qd rndeā ad arguētē me. Jō dr i Ps. Ps.111.
Jocūd⁹ hō q̄ miserek ꝛ cōmodat: disponet sermones suos in
iudicio. Et qz nō sufficit pniaz agere de cōmissis/nisi etiā cō/
mittere desistat quis pctā. Et ad hoc p̄cipue valet memoria
mortis: sm illd Eccli.vij.d. Memorare nouissima tua ꝛ i ęternū
nō peccab: Hn̄ subiungit: c Paucitatē dierū meoꝝ.i.
q cito moritur⁹ sū/nūcia mihi. Ps. Notū fac mihi dne fi/ Ps.38.
nē meū. Plato. Sūma phia est assidua mortis cogitatio. Cū
aūt cogitat pęnitens q cito moriturus sit/timet ne ei non suf/
ficiat tpus suū ad pagendā pniaz: vnde spaciū pnię petit/di/
cēs: d Ne reuoces me/ab hac vita/in dimidio dierū
meoꝝ.q.d.sustine q impleā dies pnię:qz vtiles valde sūt mi
hi. Zach.xiij.c. Quis ꝓtēpsit dies puos: Nō fuit paul⁹ reuo/
cat⁹ i dimidio dieꝝ suoꝝ/q̄ dixit.ij. Timoth.iiij.b. Bonū cer
tamē certaui/cursū ꝓsumaui: Cōtrariū dr i Ps.de ipis. Vi Ps.54.
ri sanguinū ꝛ dolosi nō dimidiabūt dies suos. Et merito pe/
tit spaciū pnię:qz quātūcūq̄ tpis habeat ad agēdū pniaz/ni/
hil ē in respectu ęknitatis p̄mij: Jux illud Ro.viij.d. Nō sūt
cōdignę ꝛc. Hn̄ addit: e In generatiōe ꝛ generationē
anni tui.s.anni glię:de qb⁹ in Ps. Cogitaui dies antiquos Ps.76.
ꝛ annos ęternitatis in mente habui.

Moraliter

Moraliter de pęnitēte

Dies suos
- Quidā implēt i bono: vt sancti. Job.vlk.d. Mortu⁹ est senex ꝛ plenus dierū.
- Quidā dimidiant in bono. Ro.vj.d. Sicut exhibui/stis mēbra vestra seruire īmundicię ꝛc.
- Quidā implēt in malo. Job.xv.d. Antecq̄ dies eius
- Quidā nec incipiūt/q̄ꝝ tota vita ma/ (ipleant/pibit.

la. Baruch.iij.b. Inueterasti in tra aliena:coinq̄natus es cū
mortuis. Et ne forte de se q̄s cōfidat ꝛ p̄sumat q ꝓpria virtute
possit puenire ad hāc ęternitatē: Hn̄ subiūgit: f Initio tu
dne trā fundasti. Per trā intelligit natura hois q̄ de tra fa/
ct⁹ ē sm corp⁹:ꝛ sm aiaz van⁹ ē ꝛ istabilis: sic dr Gen.j.a.q
tra erat īanis ꝛ vacua. Hāc aūt dns fundauit ꝛ ꝓfortauit/ini/
tio/vitę hois:qn̄ p baptismū regenerat⁹ ē/ꝛ i fide fūdat⁹. Vel
initio fūdat trā:cū pctorē istabilē p̄mā grāz ifundēdo stabi/
lire dignat. Heb.xiij.b. Bonū ē grā stabilire cor:nō escis q̄
nō pfuerūt ābulātib⁹ i eis. h Et opa manuū tuaꝝ sūt cę
li.i.cęlestes viri. Phil.ij.b. De⁹ enim ē q opat i nob ꝛ velle et
pficere ꝓ bona volūtate. Nō q̄ ō h̄ debēt gliari vel p̄sumere:
qz si sibi relinq̄nt/nihil erūt. Hn̄ sequit: i Ipsi.s.sibi pure reli/
cti. Ipse enim ꝓnomē ē:ꝛ significat mere subaz: Hn̄ bn pōt no
tare naturā hois purā sine grā. Jō bn dicit/ipsi/ita puri sine
grā ꝛ dei adiutorio/pibūt. l Tu aūt/i teipso/pmanes.
Boetius. Stabilisq̄ manēs dat cuncta moueri. Et qd dixit: Boecl⁹.li.3.de
Ipsi pibūt/nō ita q̄busdā cōuenit q alijs nō cōueniat: Hn̄ cōsol.metro.9.
generaliter subdit: m Et oes sic vestimētū veterascēt/

Allegorice ℭ psumunt et ī cinerē redigent: sz tū in resurrectiōe gloriosiores resurgent. Unde sequit: a ¶Et sicut opertoriū mutabis eos: Uel/sicut palliū: fm aliam litterā. Palliū vel operto/riū mutat in solēnitatibus magnis: ⁊ gloriosius et splēdidius sumit: Ita ī die illa solēni in resurrectiōe. s. corruptibile ꝗ cor/pus ⁊ corruptū/induet incorruptionē: ⁊ mortale et mortuum corpus/induet īmortalitatem: et quod seminatū est et putrefa/ctū in ignobilitate surget in gloria. Et quia quidam resurgent qui non habebunt hanc gloriam: vt melius exprimat/addit: c ¶Et mutabunt/in melius. j. Corinth. xv. g. Omnes qui/dem resurgemus: sed nō omnes īmutabimur. d ¶Tu autē idem ipse es: id est tu ipse es/idem. i. inuariabilis: quia in te nec modo minus habes gloriē: nec tūc magis habebis: ⁊ quod habes ⁊ habebis: sine fine habebis: Quia e ¶Et ānī tui nō deficient. Nec soli aplī hoc habebunt: sed ⁊ oēs fideles/q̄ p eos ad fidē conuersi/ in fide ⁊ charitate perseuerabunt. Unde subiungit cōclusionē: f ¶Filij seruorū tuorū: id est apo/stolorū qui p euangeliū genuerūt filios christo: g ¶Habi/tabūt/in patria/vbi ē vera habitatio. Hic enī sum⁹ hospites ⁊ aduenę. h ¶Et semen eorū/seruorū: i ¶In sęculū. i. in ęternū/diriget.

Est opertorium
- Bonū
  - Charitas. Prouer. x. b. Uniuersa deli/cta operit charitas.
  - Pęnitētia. Josue. ij. b. Opuitq̄ eos sti
  - Cultus dei. Esa. xxviij. f. (pula lini.
  - Palliū breue vtrūq̄ opire nō pōt.
  - Uerecūdia. Geñ. xxiiij. g. At illa tollēs cito palliū operuit se.
  - Figura legis. j. Regl. xxviij. c. Uir se/nex ascēdit: ⁊ ipse amict⁹ est pallio.
  - Consolatio. Jonę. iiij. b. Sibimet fecit
  - Silentiū. Nūeri. xix. c. (vmbraculū.
  - Uas qō nō habuerit operculū aut ⁊c.
  - Tribulatio. Geñ. vij. d. Opti sūt omīs
  - Gloria dñi. (mōtes sb vniuerso cęlo.
  - Nūeri. ix. c. Opuit illō nubes. Et. xiiij b. Apparuit glia dñi sup tectū fęderis.
- Malū
  - Culpę. s. hypocrisis. Zach. xiij. b. Nō operienť pallio saccino vt mēriant.
  - Ignorātię. Exo. xix. c. Nubes dēsissi/ma operuit montē.
  - Pęnę. Esa. xiiij. c. Subter te sternetur tinea: ⁊ opimentū tuū erūt vermes.

Mystice ℭ talitatē: vt. s. di/ctū est. a ¶Et sicut opteriū mutabis eos. Ad lram/ cęlos vocat opteriū: qz oīa operiunt. Unde poeta: Et qō tegit oīa cęlū. Uel/opertoriū: id ē corpus qō tegit aiaz.

Al. tea — Al. tinhabi/tabunt — Al. tseculi

a Et sicut opteriū mutabis
b †eos ⁊ mutabunt: tū autē idē
c ipse es: ⁊ ānni tui nō deficiēt.
d Filij seruorū tuorū †hitābunt:
e ⁊ semē eorū ī sęculū † diriget.

Et ꝗ oīa mutabunt. Sic aūt dei ęknitatē ex eo q̄ a se creata p̄/cessit/ondit: ita eandē mōstrat ex eo q̄ p⁹ illa mutata/manebit. Unde dic: Tu aūt idē ipse es: ⁊ ānī tui nō deficiēt. Et q̄ erūt ī illa ęknitatę/filij seruorū tuorū habitabūt ⁊c.

Moraliter ✱ vetustate pcti: De qua. j. Corinth. v. b. Expurgate ve/tus fermentū vt sitis noua cōspersio. Exemplū de his possu/
Matth. 26. d. mus habere in petro: qui de se pręsumpsit/dicens: Et si opor/tuerit me mori tecum/non te negabo. Sed postea ipse sibi re/
Luc. 22. f. licitus perijt: quādo ad vocem ancillę christum negauit. Post modū autem respexit eum dñs/⁊ pęnitens fleuit amare: sicut
Luc. 15. g. dicit Luc. xxij. g. Et qui perierat reuixit: Sic multi per pęni/tentiā. Unde post hęc omnia/adiungit: a ¶Et sicut oper/toriū mutabis eos. Opertoriū est confessio vel pęnitētia
Ps. 31. qua operiunt peccata. Ps. Beati quorū remissę sunt iniqui/tates: ⁊ quorum tecta sunt peccata. s. per pęnitentiā: quę dicit domus protegens turpitudinem: Eccl. xxix. d. Deut. xxiij. c. Egesta humo operies q̄ reuelat⁹ es. b ¶Mutabis eos/de
Ps. 76. malo in bonum: vel a non esse in esse. Hęc est mutatio dextrę excelsi. c ¶Et mutabunt: id est manebunt in mutatione: quia quosdam mutat dominus: nec tamē ipsi mutant: sicut ra/mus rigidus et inflexibilis quādoq̄ per violentiam flectit: sed cum sibi relinquit/redit ad pristinū statum. Non sic de iacob: de quo dicit dominus/Geñ. xxvij. e. Benedixi ei ⁊ erit bene/dictus. d ¶Tu autem idem ipse es. Malach. iij. b. Ego dominus ⁊ non mutor. Numeri. xxiij. c. Non est deus quasi homo vt mentiat: nec vt filius hominis vt mutet. e ¶Et ānī tui nō deficiēt. s. anni misericordię ⁊ iusticię. Primi quo ad bonos ⁊ iustos: Alij quo ad impios. Esa. lj. c. Sal⁹ mea in sempiternū erit: ⁊ iusticia mea in generatiōes ⁊ generationū. f ¶Filij seruorū tuorū habitabūt/Ecce hilaris pclusio: sic in oī psalmo pęnitētiali. Filij. i. imitatores: seruorū tuorū. i.
Ps. 30. sanctorū: habitabunt/in ipso dño. s. Esto mihi in deū ꝓte/ctorē: ⁊ in domū refugij. Al'/habitabūt/in cęlo empyreo: vl' cū christo hoie. Job. xij. d. Ubi ego sū illic et minister me⁹ erit. Et ꝗ erit merito operū suorū: Unde sequit: h ¶Et semē eorū. i. opatio eorū: i ¶In sęculū. i. in ęternū: k ¶Diriget/ad acci/piēdū p̄miū. Apoc. xiiij. c. Opa illorū sequūt illos. Gal. vj. b. Quę seminauerit hō/hęc ⁊ meret. Eccl. xliij. b. Cū semīe ipsorū scz iustorū/pseuerabit bona hęreditas. s. hęreditas cęlestis pa/trię: ad quā nos pducat miscōia christi: Amē. Notandū autē q̄ est opertoriū bonū ⁊ opertoriū malū.

¶Psalmus ipsi dauid.

1 ℭ Enedic aia mea (CII.
m b †dño: et omia† q̄ intra
n me sunt nomi sancto
o cius. Bñdic aia mea† dño:

De cōse. dis. 2. c. iterat — Al. †dōm — Al. †interior mea sanctū nomē eius — Al. †dōm

ℭ Enedic aia ⁊c. Titulus. Psalm⁹ ipsi dauid. In p̄cedenti psalmo ęgit ꝓba de remissione pctorū. Et sic p⁹ submersionē ęgyptiorū/cātauit moyses ⁊ oīs ꝓl's cāticū dño: Exo. xv. sic post euasionē maris rubri. i. pcti: ⁊ spūalem sbmersionē diaboli hortat ī b psalmo ꝓba ad grarūactionē: ⁊ monet oēs creaturas ad laudē dei. Et est sensus tituli talis. Psalm⁹ iste. i. laudes q̄ in b psalmo cōtinenť: attribuūť/ipsi dauid. i. christo/cui nras bonas opatiōes oēs debem⁹ attri/buere. Intētio ē monere ad laudandū deū. Mod⁹. Triptit⁹ ē psalm⁹. Primo hortat bñdicere deū p bñficia sibi a deo col lata. Secūdo p ea q̄ antiq̄s cōtulit: ⁊ posteris ē collatur⁹: ibi: Faciēs miscōias. Tertio p cęlestes ⁊ oēs alias creaturas ibi: Bñdicite dño. Et ē psalm⁹ iste tot⁹ moralis. Totus q̄ hō aiaz suā hortās ad bñdicendū deū: vel supior ps aię. i. rō inferiorē: dicit l ¶Bñdic aia mea dño. Tob. xiij. d. Bia mea bñdic dñm: qm liberauit hierlm ciuitatē suā a cūctis tri/bulatiōib⁹ ei⁹. Idē exp̄ssi⁹ repetit/dicēs: m ¶Et oia q̄ intra me sūt: supple bñdicite: n ¶Noi sācto ei⁹. Oia dic/vt oīs cogitatio/oēs vires pſonēt laudē. Quę intra me sť. Nō dic quę ex/sed q̄ intra: qz cor euagās ad exteriora/nō pōt laudare dñm. Alia lra: Oia viscera mea. Esa. xxvj. b. Bia mea de siderabit te in nocte: sz et spū meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te. Noi sctō/ab effectu: qz sāctificat. Nomē san/ctū/est iesus. i. saluator. Sed cū dñs ira dānet impios sic sal/uat iustos: cur nō noiat dānator sic ⁊ saluator: Solutio. In/tētio nomē imponit opi: Dñs aūt nō intēdit dānare: sz inuit⁹ cogit a pctis impior. Unde dic Esa. j. f. Heu pſolabor sup ho/stibus meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis. Uel sic pōt legi: m ¶Et oia q̄ intra me sunt. i. oēs votes naturę ⁊ grę/q̄ p̄/stāt materiā laudis diuię. Sed q̄re nō sil'r exteriora. s. tpalia: Solo. Quia licz illa signa sint miscōię dei: iteriora tñ potiora bona sūt hoīs ⁊ sola. Unde in Ps. Omis glia filię regis abint⁹. Ps. 44.

Partitio psalmi

Bñdicit deo
- Materiā bñdictiōis p̄stādo. Daniel. iij. e. Bñdici/te omnia opera dñi domino ⁊c.
- Pctā cōfitēdo. Josue. vij. c. Da glias dño deo ⁊c. Job. 9. c.
- Opando vt de⁹ glificet. Matth. v. b. Luceat lux
- Glias de oib⁹ agendo. Job. j. (via corā hoib⁹ ⁊c.
- d. Sicut dño placuit: ita factū est ⁊c.
- Oia bona ei attribuēdo. Esa. xxvj. c. Oia opa nra
- De bonis collatis deū glificādo. (opat⁹ es ī nob.

Eccl. vlt. c. Dauti mihi sapientiam/dabo gloriam. o ¶Be/nedic anima mea domino. Istud repetit: quia nō suffi/cit tñ semel laudare. Uel ideo dicitur bis: quia propter du/as virtutes aię